சொர்க்கபுரிச் சங்கதி:
நவீன தமிழ்ச் சிறுகதையின் புதியதொரு கிளை!

- பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா -

தமிழ்ச் சிறுகதையின் வளர்ச்சி ஒரு நூற்றாண்டைக் கடந்துவிட்டது. இந்தக் காலத்துள் சிறுகதையாகச் சொல்வதிலுள்ள மாற்றம் தொடக்கம் கதையை உணர்வதிலும் அதனைச் சொல்லும் முறையிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டன. இந்த மாற்றங்களின் பிதா மகனாகப் புதுமைப்பித்தனே கொள்ளப்படுகின்றார். கு.ப. ராஜகோபாலன், லாச. ராமாமிருதம் முதல் கோணங்கி, ஜெயமோகன், தோப்பில் மீரான் எனச் சிலர் இதன் தொடர்ச்சியானார்கள். ஈழத்தின் இதன் தொடக்கப் புள்ளியாக ரஞ்சகுமாரையும் உமா வரதராஜனையும் கொள்வர்.

இதன் பின்னர் இந்த மாற்றத்தின் நீட்சியில் சிலர் பேசப்பட்டாலும் அவர்கள் அனைவரும் இலக்கிய கொள்கை ரீதியான சித்துக்குள் அகப்பட்டிருந்த நிலை தவிர புதியதொரு கதை சொல்லும் முறைமையைக் கொண்டு வந்ததாகக் குறிப்பிட முடியாது. ஆனால், புதுமைப்பித்தனிலிருந்து தொடங்கிய மாற்றம் ஈழத்தில் ரஞ்சகுமார், உமா வரதராஜன் என்ற கிளையாகி அதன் இன்னுமொரு கிளையாகச் ௐசொர்க்கபுரிச் சங்கதிௐயின் ஆசிரியர் நௌஷாட்டின் வருகையைக் காட்டுகிறது.

1980களிலிருந்து கிழக்கிலங்கையில் சிறுகதைத் துறைக்குப் பங்காற்றியவர்களில் எம்.எம். நௌஷாட் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது முதற் கதை ௐவெளிச்சத்திற்கு வருவோம்ௐ என்பது. இது ௐசுடர்ௐ என்ற சஞ்சிகையில் வெளியானது. கதை சொல்லும் முறையில் புதுமையைக் கையாளும் இவர் அப்போது இலட்சியபூர்வமான கதைகள் எழுதுவதிலே அதிகம் அக்கறை காட்டினர். சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அவருடைய சில கதைகள் தத்ரூபமாக எடுத்துக் காட்டின. தினகரன், வீரகேசரி வார இதழ்களிலும் மல்லிகை, சுடர் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிய இவர் பின்னர் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்.

ஆனால், எழுத்துலகில் நின்றும் காணாமல் போன அவர் சுமார் 35 வருடங்களுக்குப் பின்னர் ௐசொர்க்கபுரிச் சங்கதிௐகளோடு வந்திருக்கிறார். அவர் சொர்க்கத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கின்ற சங்கதிகள் இந்தக் காலத்தின் எழுத்துலகில் பெரிதும் விமர்சனத்திற்கு உட்படலாம். நவீன கவிதைகளைக் கூட காலாவதியாகி விட்டது என்று சொல்கிற உலகம் இது.ௐபழைய தமிழில் வளவளா என்று கதை அளந்து விட்டேனா தெரியாதென்றும் விக்கிரமாதித்தன் காலத்து ஆள் போலாகி வேதாளக் கதை சொல்லி விட்டேனோௐ என்றும் நௌஷாட் தன் கதைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

நாங்கள் நினைக்கின்ற நிறைய விசயங்கள் இக்கதைகளில் இல்லையென்றும் உணர்வுகளின் கதையாக, மண்ணின் கதையாக, நவீன நடையாக, கதையில்லாத கதையாக எதுவும் இவற்றில் இல்லை என்கிறார். கனவுலகில் நின்று எழுதிய கதைகள் என்று சொல்லுகிறார். இந்த இடத்திலிருந்துதான் இந்தக் கதை ஆசிரியரோடு முரண்பட வேண்டியிருக்கிறது. சில வேளைகளில் இக்கட்டுரை குறித்தும் இதற்கு இட்டிருக்கிற தலைப்புக் குறித்தும் சிலர் முரண்படவும் கூடும். எப்படியிருந்தாலும் தமிழ்ச் சிறுகதையில் வியக்கத்தக்க ஒரு புதுவரவு நௌஷாட் உடையது எனலாம்.

நௌஷாட்டின் கதைகளின் தலைப்புகளைப் பார்க்கிறபோதும் அந்தக் கதை மாந்தர்களின் பெயர்களைப் பார்க்கிறபோதும்அந்தக் கதைகளின் தொடக்கத்தினையும் முடிவினையும் பார்க்கிறபோதும் இவை சொர்க்கபுரிச் சங்கதிகள்தான் என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டி இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கதைகளுக்குள்ளே அளவளாவுகிற விசயம் நமக்கும் நமது வாழ்வுக்கும் மிக மிக நெருக்கமானவை. ஒருசில கதைகளைத் தவிர பெரும்பாலான கதைகள் சாதாரண மனிதர்களுக்கு ஏற்படாத பிரச்சினையாக இருந்தாலும் தத்துவார்த்தம் நிறைந்த மனிதர்களில் பலர் தினமும் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளாகும். இவற்றை மிக அற்புதமாக ஒரு சிற்பி போல, ஒரு சித்திரக்காரன் போல நௌஷாட் சித்திரித்துள்ளார்.

நௌஷாட் ஒரு வைத்தியர். நேரடியாக வைத்தியத்துறையோடு சார்ந்த சில கதைகள் இத்தொகுதியில் உள. ஒரு வைத்தியன் தனக்குள்ளே தனது சமூகப் பிரச்சினைகளை நோக்குகின்ற விதம் போலமைந்த பார்வையோடுதான் அவருடைய பெரும்பாலான கதைகள் அமைந்துள்ளது என்பது எனது வாதம். நாம் சமூகத்தில் எதிர்நோக்குகின்ற பல்வகையான பிரச்சினைகளை அவர் தனது கதைகளுக்குள் சிறைப்படுத்தியுள்ளார். பெரும்பாலான விடயங்கள் மற்றவர்கள் தங்களது கதைகளுக்குள் கொண்டுவராத பிரச்சினைகளாகவே உள்ளன. ஆனால், அவை அனைத்தும் அன்றாடம் காண்கின்ற, சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகளாக உள்ளன. இவ்வகையிலே அவரது சிறுகதைகளை விரிவாக நோக்க முடியும்.

6அதிதுடிஇமை குணாம்சம்6 என்ற கதை மருத்துவத் துறையின் அடிப்படையான ஒரு விடயத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்தக் கதையை வாசிக்கின்ற ஒரு வாசகன் மிக இலகுவாக மருத்துவத் துறையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மருத்துவத்தில் டயக்னோசிங் என்பது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை விபரிப்பதாகவே அந்தக் கதை அமைகிறது. 6அரை வைத்தியன் ஆயிரம் பேரைக் கொன்றான்6 என்பார்கள் இதுபோல நோய்த் திருஸ்டாந்தத்தை அறியாத வைத்தியரைப் பார்த்து அவரது பேராசிரியர் சொல்கிற செய்தி ïஒன்று சொல்கிறேன் நீ சரியான டாக்டர் கிடையாது. நோயாளி மரணித்துவிட்டால் நீயும் தற்கொலை செய்து கொள்வதுதான் நல்லது6 என்பதாக இந்தக் கதை முடிகிறது.

நம்மில் பெரும்பாலானோர் அனுபவிக்கிற மரணத்திற்கு மிக நெருக்கமாக நம்மைக் கொண்டு செல்லுகின்ற நோய்கள் எல்லாம் நம் மனதின் அவஸ்தைகளின் பிரதிபலிப்பாக வருவதை மிக அற்புதமாக அவருடைய‘நோயாளியும் பஞ்சு மிட்டாயும்’ என்ற கதை எடுத்துச் சொல்கிறது. நோயினால் அவதிப்படுகின்ற ஒரு முதியவர் எல்லா வைத்திய சோதனைகளுக்குப் பின்னரும் தன் இளமைக்கால வளர்ப்பு மகனை எண்ணியே நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிற செய்தியை மிக அற்புதமாக இக்கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இவை இரண்டும் நேரடியாக வைத்தியத் துறையோடு சம்பந்தப்படுகின்ற மிக நல்ல கதைகள். ‘பற்குச்சியின் விலை’ என்ற கதைபல் வலியின் அனுபவத்தை மிகக் கலைத்துவமாக வெளிப்படுத்துகிறது. ‘தலையிடியும் காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால்தான் தெரியும்’ என்பார்கள் அதேபோன்று பல்வலியின் அனுபவம் ஒருவருக்கு வந்தால்தான் தெரியும். அந்த அனுபவமே இங்கு கதையாகி இருக்கிறது.

‘அரசனும் அரசனும் நிறுவனம்’ என்ற கதை கணவன் - மனைவிக்கிடையில் இருக்கின்ற மொழி ரீதியான அந்தஸ்தின் முரண்பாடு பற்றியும் நிறுவனங்களின் நேர்முகப் பரீட்சைகளில் இருக்கின்ற போலித் தன்மையையும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சொர்க்கபுரிச் சங்கதியாயினும் இவையெல்லாம் இன்று நமக்கிடையிலே - நம் இளைஞர்கள் அனுபவிக்கின்ற பல்வேறு தொழில் ரீதியான பிரச்சினைகளைக் கொண்டுள்ள கதைகள். இக் கதைகளின் உள்ளடக்கமும் சித்திரிப்பும் மிக முக்கியமானமை. நௌஷாட்டின் கதைகளோடு ஒன்றிப்பதற்கு மிக நல்ல பொறுமை வேண்டும். உண்மையில் நல்ல படைப்பினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஒரு சீரியசான மனோநிலை அவசியப்படுகிறது. இந்த மனோநிலை இருக்கின்றவர்களாலே நௌஷாட்டின் கதைகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். பொதுவாக அது ஒரு தேர்ந்த வாசகனுக்குரிய பண்பும் ஒரு நல்ல இலக்கியத்திற்குரிய பண்புமாகும்.

‘அன்டிலோப்பின் நளினநடை’ஒரு சிங்கத்தின் கதையாக இருந்தாலும் மனித நடத்தையை ï மனித சமூகத்தின் தந்திரோபாயமான வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்ற கதையாகவும் கொள்ள முடியும். மிகப் பலமுள்ள சிங்கம் தான் சுதந்திரமாக வாழ விரும்பியும்கூட, அது முடியாதுபோய் தன் பற்களையும் தன் அட்டகாசமான குரலொலியையும் இழந்து போகின்ற செய்தியைச் சொல்கின்ற கதையாகும். ‘எலும்புக்கூடு சித்தாந்தம்’ ஒரு கிராமத்தில் வாழ்கின்ற பெரிய அந்தஸ்தில் உள்ள சிலர் புதையல் தேடிப் புறப்படுகிற கதையை எடுத்துச் சொல்வதன்மூலம் மனித சமூகத்தின் பேராசையை இக்கதை புலப்படுத்துகிறது. இக்கதையைச் சொல்ல வருகிற கதாசிரியர் குடும்பங்களில் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்குகிற பிரச்சினைகளினூடே கதையை நகர்த்துகின்றார். குறிப்பாகப் பிள்ளைகளின் பாடசாலை வாழ்க்கை, அது தொடர்பாகக் கணவன் - மனைவிக்கிடையே ஏற்படுகிற பிரச்சினை மேலும் காசு அட்டைகளின்

செல்வாக்கும் இக்கதையில் வருகிறது. இவ்வகையான கதைகளைக் கதாசிரியர் சித்திரிக்கும் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

‘கசாப்புக் கடைக்காரனும் கணிதப் பேராசியரும் தத்துவஞானியும்’ ஒன்றாக ஓரிடத்தில் வாழ்வது மிகக் கஷ்டமான விசயம். சமூகத்தில் இப்படியான ஒன்றிப்பு நடந்து விடுவது தவிர்க்க முடியாது. இம்மூவரும் பிரிந்து வாழ எண்ணியபோதும் இம்மூவரின் பிரச்சினைகளையும் மிக அற்புதமாக இந்தக் கதை பதிவு செய்திருக்கிறது. பேராசிரியர்களின் வாழ்வில் நடந்து விடுகிற போலியை இக்கதை வெளிப்படுத்துகிறது. உண்மையாக அவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இயல்புகளை இக்கதையின் மூலம் கதாசிரியர் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.‘கடிகாரம் களவுபோயிற்று’ என்ற கதை களவின்மூலம் தண்டிக்கப்படுகிற அப்பாவிகளைப் பற்றியது. இச்செய்தியினைச் சொல்ல வருவதற்கு இக்கதையினை அவர் வளர்த்துச் செல்கிறவிதம் வியப்புக்குரியது. களவு போய்த் தேடப்பட்ட கடிகாரம் பொலிஸ் அதிகாரியின் பைக்குள்ளேயே இருந்து எடுக்கப்பட்டவுடன்தான் அதற்கான காரணத்தை ‘திமிர்பிடித்த பணக்காரக் கிறுக்கன் சாதாரண கடிகாரத்திற்காக இப்படி ஊரைக் கூட்டி டம்பமடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பொலிஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் பணக்காரர்களின் பேராசைகளுக்குச் சிலவேளைகளில் பாடம் கற்பிக்கவும் வேண்டி இருக்கிறது என்று அமைதியாகச் சொன்னார்’ பொலிஸ் அதிகாரி லிபோசு. இவ்வாறான கதைகள் சமூகத்திலுள்ள போலித்தனமானவர்களின் வாழ்க்கையினைச் சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளன.

‘தீர்க்கதரிசியின் புதிய முகவரி’ என்ற கதை தீர்க்கதரிசியின் சீடன் ஒருவன் தீர்க்கதரிசியாகப் போகின்ற ஒரு நல்ல கதை. புதிய தீர்க்கதரிசியின் பொதுசனத் தொடர்பு அதிகாரியாகப் பழைய தீர்க்கதரிசி மாறுகின்றான். இந்த உலகின் போலித்தனம் இந்தக் கதையினூடே வெளிப்படுகிறது. இந்தக் கதையில் வருகின்ற PRO - பொதுசனத் தொடர்பு அதிகாரி ஒரு முக்கியமான பாத்திரமாக அமைகிறது. அரசியல்வாதிகளுக்குப் பின்னால் இருப்பவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது போலவும் இந்தப் பாத்திரத்தின் தன்மை அமைந்துள்ளது. ‘மெர்ஸலீனாவுக்கு மோட்சம்’ என்ற கதை மிக சுவாரஸ்யமான கதையாயினும் சீரியசாகப் பார்க்க வேண்டிய மிக நல்ல கதை. சமூகத்தின் பல தரப்பினர்களையும் இக் கதை சாடுகிறது. பாவத்தை விட்டு ஒதுங்குவதற்கு இடமளிக்காத சமூகத்தை மிக அற்புதமாக விபரித்துள்ளார் கதாசிரியர். உண்மையில் மிக நல்ல கலைச்சித்திரிப்பாக இக்கதை அமைந்துள்ளது.

‘நாகபாம்பு மனைவி’ சந்தேகத்தோடு வாழ்ந்து போகிற கணவன் - மனைவியின் வாழ்வை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மனைவியோடு மிக நெருக்கமாக வாழ்கின்ற கணவன் தனது சந்தேகத்தின் காரணமாகத் தனது மனைவியையே இழந்து விடுகிற நிலைக்கு ஆளாகிறான். ‘நிழலைப் பிடித்தல்’ என்பதும் அவ்வாறே உள நோயியல் பேராசிரியர்

ஒருவர் தன் மனைவியை நம்ப முடியாது வாழ்க்கையை வாழத் தெரியாது, வாழ்வை இழந்து விடுகிற கதையாகிறது. ‘பூச்சியியலாளனின் மனைவி’ என்ற கதையும் பூச்சியோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற கணவன் தன் மனைவியை இழந்து விடுகிறான். மொத்தத்தில் இக்கதைகள் அனைத்தும் படித்த சமுகத்தில் உள்ளவர்களின் வாழ்க்கை தொலைந்து போவதை வெளிப்படுத்துகின்ற நல்ல கதைகள். இந்த மாதிரியான அனுபவங்களைக் கதையாக்குவது நமது சாதாரணமான கதையாசிரியர்களிடம் இல்லாத பண்பு. இந்த அனுபவங்கள் அத்தனையும் ஒரு வைத்தியனாக இருந்து சமூகத்தை வழிநடத்த முனைகிற ஒரு எழுத்தாளராக நெளஷாட் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது.

வாழ்க்கையில் பெரும்பாலானவர்கள் காலம் கடந்து செல்வதையும் வாழ்க்கை தொலைந்து செல்வதையும் எண்ணி எண்ணி அலுத்துப் போவதும் உண்டு. இவர்களின் உளநிலையில் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்த உளநிலையிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்குக் ‘காலத்தைத் தொலைத்தவர்கள் செல்லும் இடம்’ என்ற கதை நன்கு உதவுகிறது. படிப்பினை பெற்ற பயணி,‘நான் இன்னமும் காலத்தைத் தொலைக்கவில்லை, பேருந்திலிருந்தபோது நிறைய விசயங்களைக் கற்றுக்கொண்டேன், என்னால் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ள முடியும் நான் வாழப் போகிறேன், முடியுமானால் சொல். உன்னைத் திருமணம் முடிக்கவும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். உனக்கு விருப்பமா?’ என்பதுடன் இக்கதை முடிகிறது. இப்படிப் பெரும்பாலான கதைகள் மூலம் ஒரு மனிதனுக்குள் ஏற்படுகிற வித்தியாசமான சிந்தனைகளுக்குப் பதிலளிக்கிற கதாசிரியர் பாராட்டப்படக் கூடியவர்.

குழந்தைகளின் உலகம் மிக வித்தியாசமானது. பிள்ளைகளால் பெற்றோர்களுக்குப் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. தாயையும் தந்தையையும் பரீட்சிக்கிற ஒரு முக்கியமான களமாக இக்கதை இருக்கிறது. நவீன காலத்தில் குழந்தைகள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் மிக வித்தியாசமானவை. அவற்றைக் கையாள்கின்ற விதத்தினைக் ‘காற்றூதியில் குண்டூசி’ என்ற கதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ‘குழந்தை மரம்’ குழந்தைகளுக்கான பொழுதுபோக்கிடங்கள் உருவாக்கப்படுகிற வரலாற்றைச் சொல்வதுபோல வெளிநாட்டவர்கள் இவ்விடயங்களில் அக்கறை காட்டுவதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றதாக அமைந்துள்ளது. உண்மையில் அன்பை எதிர்பார்க்கின்ற வெளிநாட்டவர்கள் தமது குழந்தைகளிடம் ஏமாந்து போகிற செய்தியை மிக அற்புதமாக இக்கதையில் ஆசிரியர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதேநேரம் சுவாரஸ்யமாகவும் இக்கதையினை எடுத்துக் கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மேலும், நம் பெரும்பாலான கதையாசிரியர்கள் எழுதுகிற காதல் கதைகளும் நெளஷாட்டிற்குக் கை கூடியிருக்கின்றன. ஆனால், இவரது காதல் கதை மிக

வித்தியாசமானது; எதிர்பாராதது. வகை மாதிரிக்கு அவர் எழுதிய ‘அழகு என்பதற்கான நிறமூர்த்த ஒழுங்குபற்றிய கதையைக் குறிப்பிட வேண்டும். நாம் இதுவரை வாசித்த எல்லாக் காதல் கதைகளையும் விட இது நமக்கு மிக நெருக்கமாக ஒரு காதல் அவஸ்தையின் ஒட்டுமொத்தமான பரிமாணத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையான காதல் எப்படியும் வாழும் என்பதற்கு இக்கதை நல்ல உதாரணமாகிறது. சிறுகதைகளை விட வைரமுத்துவின் பல காதற் பாடல்கள் நமக்குள்ளே பல சோகத்தினை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மிஞ்சி இந்தக் காதல் கதை அமைந்திருக்கிறது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

> “ஒரு கணமும் என்னால் அவளைப் பிரிந்திருக்க முடியாது என்பதால் பாடசாலை இறுதி மணி அடித்ததும் நானும் பாஸ்மாவுடன் பஸ்ஸில் ஏறிவிடுவேன். பாஸ்மாவின் வீட்டுக்கு அடையாளம், வீட்டு முற்றத்திலே வலது மூலையிலே நின்ற நாவல் மரம். நாவல் மரத்திலே முக்கோண வடிவத்திலே மூன்று கிளைகள். முதற் கிளை கிளைத்து இரண்டு கிளைகளாக இருந்தன. இரண்டாம் கிளை கிளைத்து மூன்று கிளைகளாக இருந்தன. மூன்றாம் கிளை கிளைத்து நான்கு கிளைகளாக இருந்தன. அவற்றில் இரண்டு பட்டுப்போன கிளைகள். மூன்று அணில்கள் அங்கு வந்து போகும். இவற்றில் ஒன்று கொழுத்த அணில். இருந்தாற்போல் ஒரு கபில மர அணில் வந்து போகும். தினசரி அங்கு வந்து போகும் பறவைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை இருபத்திரண்டு தொடக்கம் இருபத்தைந்து. முன்பக்க கேற்று பன்னிரெண்டு அடி அகலமானது. கேற்று கம்பிக்கிராதியால் செய்யப்பட்டிருந்தது. கேற்றிலே நாற்பத்தியெட்டு நெடுங்கம்பிகள் இருந்தன. குறுக்குக் கம்பிகள் ஆறு. மையத்திலே கம்பியிலேயே வடிவமைக்கப்பட்ட பதின்மூன்று சூரியகாந்திப் பூக்கள். கேற்றின் நிறம் ஒரேஞ்ச். வர்ணம் பூசப்பட்டுச் சரியாக மூன்று வருடங்களும் ஏழு நாட்களும்.”

இப்படிப் பதிந்த அந்தக் காதலின் பதிவுகள் கதையின் இறுதிவரை மிக அற்புதமாகக் கலைத்துவத்தோடு பின்னப்பட்டிருக்கிறது. கடைசிவரை வாசிப்பதற்கான ஆசையைத் தூண்டுகிற மிக நல்ல கதை இது.

இத்தொகுதியிலுள்ள மிக நல்லகதைகளில்இன்னும்ஒன்றே ‘கணவன்மார்களுக்குக் கல்யாணம்’என்பது ஆச்சரியமான தலைப்பு. பல கதையாசிரியர்கள் சீதனம், மாமியார்களின் தொல்லை முதலான விடயங்களைக் கையாண்டு பல கதைகளை எழுதியுள்ளனர். போதாக்குறைக்கு நமது தென்னிந்திய தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தருகிற அனுபவங்கள் அதிகம். ஆனால், இந்த விவகாரத்தை நௌஷாட் மிக அற்புதமாகக் கலையாக்கியுள்ளார். அந்தக் கதையினை அவர் நகர்த்தியுள்ள விதம், அவர் அதனை எடுத்துரைக்கின்ற பாங்கு மிக வித்தியாசமானதும் புதியதுமாகும். பெண்

பார்க்கப் போகின்ற படலத்திலிருந்து பெண்ணை நேர்முகம் காணல், அவளது வங்கிக் கணக்குப் பற்றிய விபரங்கள், அஸித்ராவை முனிவரிடம் அழைத்துச் செல்வது வரை அக்கதை அற்புதமாகவே உள்ளது. சொத்துக்கள் முதல் அத்தனையும் ஆகி இருக்கின்ற அஸித்ரா ï மணப்பெண் அன்புக்காக ஏங்குவதுதான் இக்கதை. இதன் எதிர்பாராத முடிவு இக்கதையை இன்னும் கனமாக்கி இருக்கிறது. கோட்பாடுகளுக்கு அப்பால் பெண்ணின் நிலையில் நின்று இக்கதையை ஆசிரியர் நகர்த்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

óகாணாமல் போகக் கடவாய்!ழ்அகாலமாகக் காணாமல் போன, முகம் தெரியாத அத்துணை ஆன்மாக்களுக்கும் இக்கதை சமர்ப்பணம்ô என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு காலகட்டத்தில் நமது நாட்டிலிருந்த போராட்ட சூழ்நிலையை இக்கதை கச்சிதமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது. அத்தனை கொலையையும் செய்த படைவீரன் ஒருவனின் உளநிலை இந்தக் கதையில் சித்திரிக்கப்படுகிறது. அப்பாவித்தனமான கணவனை இழந்த பெண்ணொருத்தி அந்தப் படைவீரனைச் சந்திக்கிறாள். அவன் அத்தனை கொலைகளையும் செய்துவிட்டுத் தற்கொலைக்குத் தயாராகிறான். எல்லாக் கொலைகளையும் செய்து விட்டு அவன் தற்கொலை செய்வதற்குத் தயாராகுவதைப் பார்த்த அந்த அப்பாவியின் மனைவி óஐயா நீங்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டுமா?ô என்று கேட்கிறாள். இதனோடு அந்தக் கதை முடிந்துவிடுகிறது.

உண்மையில் காணாமல் போனவர்களின் கதையும் அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் மனோநிலையும் இத்தனை கொலைகளையும் செய்தவன் செத்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? என்று நினைக்கின்ற அந்தப் பெண்ணின் உளநிலையும் இக்கதைமூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய சமகால அரசியலில் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்ற காணாமல் போனவர்களின் பிரச்சினையைக் கதையாக்கி இருப்பது மிகுந்த கவனத்திற்குரியது. இந்தக் óகதைô க்கு இருக்கின்ற அரசியல் முக்கியத்துவம் அதிக விமர்சனத்திற்குரியது.

ó1989ô,óமரண பீதியும் அச்சவியலும்ô,óதிறப்பின் மீள் வருகைô என்ற மூன்று கதைகளும் உண்மையில் ஒரே கதையே. இந்நாட்டின் இன சங்காரத்தை இக்கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பெற்றோர்களுக்குக் கனவுப் பொதியாக இருக்கிற பிள்ளைகள் இந்தப் போராட்ட சூழ்நிலையில் அர்த்தமற்றுப் போகிற செய்தியை மிக அற்புதமாகத் óதிறப்பின் மீள் வருகைô எடுத்துக் காட்டுகிறது. காணாமல் போகிற சிறுவன் போராளிகளால் கடத்தப்பட்டு அர்த்தமற்றுப் போகிற வாழ்க்கையை இக்கதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

‘இரு வீடுகள் உள்ள கிராமம்’ என்ற கதை மத ரீதியான இரு சமூகங்களின் வேறுபாட்டையும் குரோதங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் பல்லினச் சமூகங்களுடன் வாழ்கிற இலங்கைச் சமூகம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் போன்ற ஒரு பிரதிமையை இக்கதை செய்கிறது.‘ஐவர்களும் ‛வவர்களும்’ என்பதுவும் நௌஷாட்டின் கற்பனைக்கு உதாரணமான ஒரு கதை. இக்கதையில் இன ரீதியான பகை உணர்வு விபரிக்கப்படுகிறது. ‘ஐ’ என்ற இனத்துக்கும்‘‛வ’ என்ற இனத்துக்கும் இடையில் மனிதாபிமான மனப்பாங்கு கேள்விக்குறியாவதை நௌஷாட் இக்கதையில் சித்திரித்துள்ளார்.

‘ஊன் பெயர் என்ன’ என்ற கதை கலாசாரத்தை எடுப்பார் கைப்பிள்ளை போல் வீசியெறிய முடியாத சமூகத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. கலாசாரத்தை இழந்து அகதியாகப் போகின்றவனின் கதை இது. சிப்பாய்களுக்கும் அகதிகளுக்குமான வாழ்வு இக்கதையிலே எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. அகதியின் பெயரே கதையின் சுவாரசியத்தை அதிகரித்து இருக்கிறது. ‘பேயோட்டி’,‘காகமுண்டமாகி’,‘தங்கக் கட்டியாவது’,‘ஊன் பெயர் என்ன’ என்ற கதையில் புலப்படுகிறது. இறுதியில் அகதியான ‘பேயோட்டி தங்கக் கட்டி’யாகி விடுகிறான். மொத்தத்தில் இக்கதைகள் அனைத்துமே எழுப்புகின்ற அரசியல் அதிர்வு மிகக் கூர்ந்து பார்க்கத்தக்கது.

மருத்துவ ரீதியான பிரச்சினைகள் முதல் பிள்ளைகள், பெற்றோர்கள், சமூக அங்கத்தவர்கள்,படித்த வர்க்கத்தினர்களின் பிரச்சினைகள் எனவும் காதல் அழுத்தங்கள்,பெண்ணிலைப்பட்ட பிரச்சினைகள்,சமூக விமர்சனங்கள் எனவும் இந்த நாட்டின் புரையோடிப் போயிருக்கின்ற இன ரீதியான பிரச்சினைகளின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் எனவும் நௌஷாட்டின் கதைகளில் பல விடயங்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. இவற்றில் எந்தக் கதைகளின் சுருக்கத்தையும் சொல்லி அவரது கதைகள் பற்றிய முழு அபிப்பிராயத்தையும் ஏற்படுத்திவிட முடியாது. அவரது ஒவ்வொரு கதைகளும் மிக அற்புதமாகக் கலையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனை ஒவ்வொரு சொல்லாக உள்வாங்க வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. அவரது கதைகளில்ஊடறுத்துச் செல்லும் அங்கதமும் கேலியும் கிண்டலும் அவற்றினை மிகக் கவனிப்பிற்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. நிச்சயமாகத் தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன் என்றால் அதன் ஒரு இளவரசனாக நௌஷாட்டைக் குறிப்பிடலாம்.

இவரது கதைகளின் ஒட்டுமொத்தமான தன்மையினைக் கலாநிதி க. இரகுபரன்(2016: xxv) பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

‟இக்கதைகளில் வரும் களங்கள் பல அன்னியமானவை (உ+ம்: கோவண தேசம், வெள்ளிக்குற்றி நாடு) பாத்திரங்கள் அன்னியமானவை அல்லது இன்ன

இனம்,இன்ன மதம் என்று இனங்காண முடியாதவை (உ+ம்: பிர்வா நப்லா, டாக்டர் யுக்ஸியி, ஸைமினா) மொழி கூட அன்னியமானதே. தற்காலிகத் தமிழ்ப் புனைகதைச் சூழலுக்கு உரியது அல்ல, செந்தமிழ்ப் பாங்கானது. ஆயினும் இச் சிறுகதைகளில் கூற முற்படும் விடயங்கள் அன்னியமானவை அல்ல. நமது பிராந்தியங்களுக்குச் சிறப்பானவையாகவும் உலகப் பொதுமையானவையுமான பல விடயங்கள் இவற்றிலே பேசப்படுகின்றன. ஆனால், புதுவிதமாகப் பேசப்படுகின்றன அல்லது மறைமுகமாகப் பேசப்படுகின்றன. சில கதைகளில் விலங்குகள் தான் கதாபாத்திரங்களாக வருகின்றன. ஆனால், அவை மனிதரின் குறியீடுகளாகவே கொள்ளத்தக்கன, ஜோர்ஜ் ஓர்வெல் (George Orwell) எழுதிய ‛விலங்குப் பண்ணை’யில் வரும் விலங்குகள் போல.ò

இதேபோன்று நௌஷாட்டின் கதைகள் பற்றிய ஒரு முழு அபிப்பிராயத்தையும் பிரபலமான எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன்(2016: xxi) பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்:

ñஈழத்து இலக்கியச் சூழலில் நௌஷாத்துக்கு முன்மாதிரியான ஒரு எழுத்தாளரை என்னால் சுட்டிக்காட்ட இயலவில்லை. பரந்த உலக ஞானம், செழுமையான சுவாரஸ்யமான மொழிநடை, அங்கதம், அனுபவமும், அபரிமிதமான கற்பனையும் சமாந்தரமாகப் பயணிக்கின்றமை, சமூகப் பார்வை என்பவை ஒரு படைப்பாளியிடம் ஒருங்கிணைந்து குவிவது வெகு அபூர்வம். நௌஷாத்துக்கு அது கைகூடியிருக்கிறது. இந்த வகையில் அவர் ஒரு முக்கியமான, தனித்துவமான சிறுகதை ஆசிரியராகத் தேறுகிறார்.ò

கோட்பாட்டு அடிப்படையில் நௌஷாட்டின் கதைகள் புதியதோர் அம்சத்தை வெளிப்படுத்துவதாக மன்சூர் ஏ. காதிர்(2016:xxviii) குறிப்பிடுகிற கருத்தும் இங்கு அவரது தொகுதி தனித்துவமானது என்பதற்கான ஆதாரத்தைத் தருகிறது:

ñநவீனத்துவ இலக்கியச் செல்நெறியின் பிரதான அம்சமான யதார்த்த வாதத்தையும் அதனைப் புறந்தள்ளி எழுந்த பின்நவீனத்துவ அம்சங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாக நிராகரித்து புதியதோர் கலகக் குரலுடன் இத்தொகுதியானது இத்தால் தலை நிமிர்த்துகின்றது.ò

மொத்தத்தில் எதிர்பாராத கதையின் தலைப்புக்கள்,எந்த முன்னுதாரணமுமற்ற கதைப்போக்கு, கதையின் தொடக்கம், கதையின் வளர்ச்சி,பாத்திரங்களின் பெயர்கள்,முடிவு முதலானவற்றைக் கொண்டு மிக அற்புதமான ஒரு கதைத் தொகுதியாக அமைந்திருக்கிறது சொர்க்கபுரிச் சங்கதி. நவீன தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் இக்கதைத் தொகுதி புதியதொரு கிளையாக அமைகிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. உமா வரதராஜன், (2011), உமா வரதராஜன் கதைகள், காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ், நாகர்கோயில்.

2. கந்தசாமி, சா., (2000), நவீன தமிழ்ச் சிறுகதைகள், சாகித்திய அக்காதெமி, புது தில்லி.

3. நௌஷாத், எம்.எம்., (2016), சொர்க்கபுரிச் சங்கதி, தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம், சம்மாந்துறை.

4. ரஞ்சகுமார், (1995), மோகவாசல், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு.